

Ostrůvek uprostřed vln, na něm se zastavil čas.
A jeden voják, co příběh mi vypráví,
Když mluví, jen tichý má hlas. A vzpomíná.

Jak ve věžích kostela zvon, vítěznou píseň vyzvání,
V pařížských ulicích zpěv a milování.
Svobodu, rovnost a bratrství, z rukou krev Bourbonů smýt.
|:V třináctý komnatě francouzská koruna spí :|
A příští osud vojákům cikánka věští z dlaní,
Ptá se i mladý důstojník |: cikánko jen žádný lhaní :|
Cikánka zvedne dlaň jak bílej list,
Zachvěje se nad tím, co má číst.
Osudu čáry jsou jak křídla černejch vran,
Vidím jen cáry, přesto jasnou cestu znám.
Já před vámi, pane můj teď poklekám, můj králi.

Ref.1:

Ohněm a zkázou bude provázen tvůj den,
Zlatem a mocí a přízní krásných žen.
Dál ve tvých dlaních čtu noci plný vína.
A jedno jméno - Josefína.
V čele vojska, bitva za bitvou, vzduch střelným prachem voní.
Za tebou jen země spálená, svoje černý slzy roní.
K nohám tvým císařský majestát, zvony NotreDame ti zvoní.
Mnohý král s korunou pod paží, před tebou hlavu skloní.
Mocí tvou se třese Evropa, žádný z králů neměl víc,
A dál můj pane, pak jen Waterloo a víc už nic.

Potichu ten voják vyprávěl, příběh svých minulých let,
Pak ještě pro sebe zašeptal několik vět.
Cikánce snadno se uvěří, co slyšet chceš, umí ti říct.
|:Tak já, navzdory osudu, šel svému proroctví vstříc :|.

Ref.2:

Ohněm a zkázou byl provázen můj den,
Zlatem a mocí a přízní krásných žen.
Vepsány v dlaních jsou láska, hřích a víno.
Kdepak jsi zůstala - Josefína.
V čele vojska, bitva za bitvou, vzduch střelným prachem voní.
Za tebou jen země spálená, svoje černý slzy roní.
K nohám tvým císařský majestát, zvony NotreDame ti zvoní.
Mnohý král s korunou pod paží, před tebou hlavu skloní.
Mocí tvou se třásla Evropa, žádný z králů neměl víc,
A dál můj pane, pak jen Waterloo a víc už nic.